

Biên khảo :

Nhìn lại cuộc Chiến tranh Triều Tiên 1950 – 1953

***

Phan Đức Minh

Gần đây, Bắc Hàn liên tục cho thế giới loài người biết đủ thứ tin tức và hù dọa thiên hạ về thử nghiệm vũ khí nguyên tử, bắn nhiều loại hỏa tiễn gần, xa, có thể bắn tới các căn cứ quân sự của Mỹ ở Nam Hàn, Nhật Bản, Hawaii và tới cả...miền Tây Hoa Kỳ cũng như sẵn sàng ... “ cho Mỹ biết thế nào là...lẽ độ “ , cho Nam Hàn tan nát thành...bình địa...nếu Hoa Kỳ tiếp tục khiêu khích, tập

Lãnh tụ Bắc Triều tiên hù dọa sẽ cho Mỹ và Nam Hàn biết thế nào là sức mạnh nguyên tử của ...Kim Jong Un

trận với Nam Hàn, với Nhật Bản vv...Bắc Triều Tiên, nhất là dưới sự lãnh đạo của lãnh tụ...” con nít mới lớn hung hăng “ **Kim Jong Un, muốn xóa đi hình ảnh thâm, chẳng...oai hùng chút nào của cuộc chiến tranh Triều Tiên 1950 – 1953** bằng cách liên tục đe dọa Siêu cường quốc nguyên tử Hoa Kỳ, trong năm 2014, cũng như 2015 và gần đây, năm 2016 và 2017 ...

Một vụ bắn thử tên lửa đạn đạo từ tàu ngầm của Bình Nhưỡng. - Ngày 09/09/2016

Bắc Hàn đe dọa dùng vũ khí nguyên tử tấn công trước kẻ thù

Bắc Triều Tiên liên tục bắn thử tên lửa các loại trong năm 2017...

Bắc Triều Tiên đe dọa bắn hỏa tiễn tới Nhà Trắng và Lầu Năm Góc. Bình Nhưỡng muốn trừng phạt Hoa Kỳ, bị xem là gây bất ổn tại bán đảo Triều Tiên và bày tỏ sự bất bình trước các cuộc tập trận chung Mỹ - Hàn.

Theo AFP, phát biểu trong khuôn khổ lễ kỷ niệm ngày đình chiến, chấm dứt chiến tranh Triều Tiên 1950-1953, Giám đốc Tổng cục Chính trị của Quân đội Bắc Triều Tiên, Hwang Pyon So tuyên bố : « Nếu như đế quốc Mỹ đe dọa an ninh và sự tồn tại của chúng ta, quân đội Bắc Triều Tiên sẽ dùng hỏa tiễn để bắn tới tận Nhà Trắng và Lầu Năm Góc. Đó là những trung tâm đầu não của những hành động quỷ quyệt ». Nội dung bài phát biểu của ông Hwang được đài truyền hình nhà nước Bắc Triều Tiên loan tải ..... Những màn đe dọa kiểu đó liên tục được Lãnh tụ Bắc Hàn cho biểu diễn, phô trương trong thời gian gần đây, năm 2015 và 2016 và dữ dội nhất là năm 2017...

Bây giờ ta coi lại sơ lược hình ảnh cuộc chiến Triều tiên 1950 - 1953

***

1/- Vài nét tổng quát về bán đảo Triều Tiên và cuộc chiến 1950 – 1953 ::

Bán đảo Triều Tiên ở vào vị trí thuộc Đông Nam Á Châu, với chiều dài khoảng 450 miles, nằm giữa Biển Nhật Bản (*Sea of Japan*) và Hoàng Hải (*Biển vàng – Yellow Sea*). Vùng biên giới quan trọng của Triều Tiên về phía Bắc tiếp giáp với phần đất Mãn Châu (*Manchuria region*) của Cộng Hoà Nhân Dân Trung Quốc (*People's Republic of China*), ta thường gọi là Trung Cộng . Những hòn đảo của Nhật Bản cách khoảng gần nhất đối với Triều Tiên chỉ độ 50 miles đường thẳng chim bay.

Sau khi Thế chiến thứ 2 chấm dứt, quốc gia Triều Tiên, lấy vĩ tuyến 38 làm ranh giới, được các quốc gia

- Bán đảo Triều Tiên -

Đông Minh thắng trận, chia thành 2: Bắc Triều Tiên với danh xưng là Cộng Hoà Dân Chủ Nhân Dân Triều Tiên (*People's Democratic Republic of Korea*) ta thường kêu là Bắc Hàn , được phe Cộng Sản, do Liên Xô lãnh đạo, dựng lên một chính quyền cộng sản, nằm trong khối cộng sản quốc tế. Còn Nam Triều Tiên ,ta quen gọi là Nam Hàn , có danh xưng là Cộng Hoà Triều Tiên (*Republic of Korea*), do phe đồng Minh Tây Phương, đứng ra là Hoa Kỳ, giúp đỡ mọi mặt và dựng nên một chính quyền thân Tây Phương, có Tự Do, Dân Chủ, đời sống kinh tế phát triển hơn hẳn miền Bắc. Lãnh thổ đất đai của Nam Hàn ít hơn một chút so với Bắc Hàn. Nếu cộng chung lãnh thổ của 2 miền Nam-Bắc, gồm luôn cả Khu vực phi quân sự (*Demilitarized zone*) là vùng an toàn, nằm xen vào giữa Bắc với Nam, thì tất cả lãnh thổ của Triều Tiên tương đương với lãnh thổ của Tiểu Bang Utah tại Hoa Kỳ. Về dân số, hồi đó Nam Hàn đông hơn gấp đôi. Vào năm

1980, Nam Hàn có khoảng 32 triệu người, trong khi Bắc Hàn chỉ có 16 triệu. Dân số Thủ Đô Bắc Hàn Pyongyang chỉ có 900 ngàn dân. Còn về phần Nam Hàn, đời sống mọi mặt phát triển mau chóng, tốt đẹp hơn nhiều...

2/- Đôi điều về Lịch Sử :

Năm 1592 và 1597, Nhật bản tung quân đánh chiếm Triều Tiên, dọn đường để chinh phục luôn quốc gia khổng lồ : Trung Hoa (*ta kêu bé nhưng bé hạt tiêu là thế, nhỏ con mà ghê gớm, đáng nể thật*). Hai cuộc xâm lăng này đều bị liên quân Triều Tiên và Trung Hoa đẩy lui, nhưng đã để lại một nước Triều Tiên tan hoang, tề liệt. Vào đầu thế kỷ 17, Triều Tiên áp dụng chính sách “ *Bế quan tỏa cảng – The closed-door Policy*), không giao dịch với bất cứ quốc gia nào khác, ngoại trừ Trung Hoa, được coi là nơi nương tựa của Triều Tiên lúc đó. Vì vậy Triều Tiên vào thời kỳ này, mọi công việc nội bộ hầu như đều do Trung Hoa điều khiển và kiểm soát.

Năm 1876, Nhật Bản dùng sức mạnh, bắt Triều Tiên phải mở rộng các Hải Cảng để cho tàu buôn của Nhật lui tới buôn bán. Vốn ngán anh Nhật Bản từ lâu nên Triều Tiên bèn vội vàng tìm cách ký kết các Hiệp Ước thương mại với Hoa Kỳ và nhiều quốc gia khác. Vì quyền lợi của mình tại Triều Tiên , anh Nhật Bản nhỏ con lại dùng sức mạnh bắt anh Trung Hoa khổng lồ phải công nhận nền Độc lập của Triều Tiên vào năm 1895 (... *China was forced by Japan to acknowledge Korea's independence in 1896*...). Sau khi đánh bật sự xâm lăng kinh tế của Đế Quốc Nga vào Triều Tiên, Nhật bản đặt nền

Bảo Hộ đối với Triều Tiên rồi sau, vào năm 1910, sát nhập luôn Triều Tiên, coi Triều Tiên như một vùng lãnh thổ của quốc gia Nhật Bản. Tinh thần giành Độc Lập của dân tộc Triều Tiên đã bị Nhật Bản đàn áp thẳng tay.

- **Tướng 4 sao Mac Arthur** -

Sau Thế Chiến II, Nhật Bản bị đánh bại, đầu hàng vô điều kiện trước lực lượng Đồng Minh chống Phát Xít. Quân Đội Liên Xô tiến vào chiếm cứ lãnh thổ miền Bắc Triều Tiên, trong khi quân đội Mỹ tiến chiếm miền Nam. Vĩ tuyến 38 được chọn làm đường phân chia ranh giới 2 miền Nam – Bắc. Lực lượng Đồng Minh chiếm đóng 2 miền không thể thỏa thuận với nhau trong việc thiết lập một chính quyền chung cho toàn thể quốc gia Triều Tiên. Khi Liên Hiệp Quốc đứng ra giàn xếp, giám sát cho một cuộc Tổng Tuyển Cử chung cho cả 2 miền Nam-Bắc thì Liên Xô (*thiên hạ hay gọi là Nga Sô vì Nga lớn mạnh hơn nên lãnh đạo Liên Bang Sô Viết*) từ chối, không chấp nhận tuyển cử tại vùng chiếm đóng của mình (*When the United Nations tried to arrange for supervised elections in 1948, Russia refused to permit elections in its zone*). Miền Nam,

với sự giúp đỡ của Liên Hiệp Quốc, đã thực hiện bầu cử, đi theo chiều hướng tiến đến nền Dân Chủ theo ảnh hưởng Tây Phương. Còn ở miền Bắc, **Kim II Sung** (*ta kêu là Kim Nhật Thành*) lãnh tụ Đảng cộng sản tại đây thiết lập nên một chính quyền cộng sản, rập theo kiểu mẫu của Liên Xô, mệnh danh là chính quyền “ *Vô sản chuyên chính – Proletarian Dictatorship* ”

3/- Diễn tiến cuộc chiến tranh Triều Tiên 1950 – 1953 :

Năm 1950, thừa cơ Sư Phụ Mao Trạch Đông, lãnh tụ cộng sản Trung Quốc, kéo quân giải phóng xuất phát từ căn cứ Diên An, miền Bắc, đánh thắng trên toàn thể lục địa Trung Hoa vào năm 1949, quân cộng sản Bắc Hàn hung hãn, đông đảo và hiếu chiến, được yểm trợ và khích động bởi tinh thần “ *Bách chiến bách thắng* ” của phong trào “ *Cách mạng vô sản thế giới – International Proletarian Revolution* ” bất ngờ kéo tràn qua vĩ tuyến 38, tấn công tiêu diệt chớp nhoáng quân lực và chính quyền Nam Hàn. Vì đã chuẩn bị sẵn sàng, được khối cộng sản quốc tế yểm trợ hết mình, quân Bắc Hàn đánh thắng như vũ bão, tiến mau như quân giải phóng của Mao Trạch Đông đã đánh thắng trên lục địa Trung Quốc năm trước. Liên Hiệp Quốc yêu cầu Bắc Hàn rút quân về vị trí cũ. Cộng sản Bắc Hàn, có Liên Xô và Trung Quốc đứng sau lưng, sức mấy mà chịu dừng quân, chớ chưa nói đến chuyện rút quân về vị trí cũ. Bắc Hàn nhất định ồ ạt tiến quân, gần sát mức xoá sổ luôn chính quyền Nam Hàn. Trước tình thế vô cùng nguy hiểm cho lục địa Âu Châu, an ninh toàn thế giới, Tổng Thống Hoa Kỳ, Harry S. Truman, đáp lời kêu gọi của Liên Hiệp Quốc, trao toàn quyền cho Danh Tướng **Mac Arthur**, Tư Lệnh quân đội Hoa Kỳ vùng Thái Bình Dương, đóng bản doanh tại Nhật Bản, bằng mọi phương cách, phản công, bắt quân Bắc Hàn phải trở lại phía bắc vĩ tuyến 38. Tướng Mac Arthur điều động quân đội Mỹ đang có mặt trong Vùng Thái Bình Dương, cả Hải – Lục – Không quân, phản công một cách diệu kỳ:

- **Hình ảnh chiến tranh Triều Tiên** -

* **Một mặt** Tướng 4 sao này cho Thiết giáp, Bộ Binh Mỹ, kết hợp với một số lực lượng lục quân của vài quốc gia, thành viên Liên Hiệp Quốc, phản công, đánh gục sức tiến quân của thiết giáp và Bộ Binh Bắc Hàn đang tiến như vũ bão xuống các mặt trận phía Nam, kiểm soát gần hết lãnh thổ Nam Hàn.

• **Mặt khác**, Tướng Mac Arthur mở một mặt trận bất ngờ bằng cách đổ quân lên nằm về phía Tây, gần Thủ Đô Seoul của Nam Hàn, đã bị địch chiếm đóng, sau khi cho không quân, pháo binh, trọng pháo của Hải Quân san bằng mọi địa hình, địa vật tại đây, đồng thời

không cho bất cứ một đạo quân nào của Bắc Hàn có thể di chuyển tới vùng đổ quân vô cùng khó khăn và nguy hiểm này. Lúc đó không một Tướng Lãnh nào của phía địch dám ngờ rằng Mac Arthur có thể nghĩ đến chuyện đổ quân lên bằng cửa biển này, mà đổ quân với một lực lượng quá lớn, quá đông đảo, cấp Quân Đoàn (*Army Corps*) trên một địa thế khó chấp nhận được : quân đổ bộ từ các chiến hạm, xuống xuống, ca-nô, lội bộ vào được đến bờ, lại phải dùng thang mới vượt được các vách đá thẳng đứng, leo lên đất liền, chớ đâu có chạy ào vô được. Các chiến cụ nặng phải thả xuống từ các vận tải cơ hay phải di chuyển lên từ chiến trường miền Nam. Vậy mà Mac Arthur đã thành công. Ông cắt đứt đường tiếp tế của quân Bắc Hàn từ hậu phương phía Bắc vĩ tuyến 38, nhốt kín quân Bắc Hàn, nhiều Sư

Đoàn (*Divisions*) tinh nhuệ nhất, vào giữa hàng loạt gọng kìm của Thiết giáp, Bộ Binh và Thủy Quân Lục Chiến Mỹ, từ Bắc đánh xuống và quân Mỹ cùng quân Liên Hiệp Quốc, quân Nam Hàn từ phía Nam, phản công đánh ngược trở lên. Quân Bắc Hàn bị chặn mất nguồn tiếp tế ở hậu phương phía Bắc, mất chỗ dựa lưng vào Trung Quốc vĩ đại, bị đánh từ nhiều mặt cho nên nhiều Sư Đoàn tinh nhuệ và thiện chiến, hung hãn nhất cũng đành thúc thủ chịu chết dưới sự *nghiền nát của không quân* và pháo binh, chịu chết trước sức phản công tiêu diệt của Thiết giáp, bộ binh và Thủy quân lục chiến Mỹ, cùng một số đơn vị quân đồng minh.

Quân Mỹ tác chiến và trở lại kiểm soát thành phố Seoul bị quân Bắc Hàn đã chiếm trước đó

Thừa thắng, Tướng Mac Arthur cho Thiết giáp, bộ binh và Thủy quân lục chiến, có không quân và pháo binh yểm trợ, dàn hàng ngang, đánh đuổi quân Bắc Hàn chạy ngược trở lui, qua vĩ tuyến 38, chạy tuốt lên phía cực Bắc . Mac Arthur đã chiếm lãnh, kiểm soát hơn 2/3 lãnh thổ Bắc Hàn. Không dừng ở đó, Mac Arthur đánh cho quân Bắc Hàn phải bỏ luôn những mặt trận cuối cùng, chạy tràn sang lãnh thổ Mãn Châu (*Manchuria*) của Trung

Quốc . Thấy nguy cơ Bắc Hàn có thể bị MacArthur xoá sổ trên bản đồ cho nên Mao Trạch Đông, lãnh tụ Trung Quốc nổi điên, ra lệnh cho Thống Chế Bành Đức Hoài chỉ huy gần 1 triệu quân, đạo quân đông đảo ít thấy trong các trận đánh, gọi là Chí Nguyên Quân Trung Quốc (*Chinese volunteer troops*), cùng các Sư Đoàn thiết giáp, tràn qua biên giới, dùng “ *Chiến thuật biến người* “ lấy số đông gấp bội với hỏa lực chiến tranh cũng khủng khiếp, tràn ngập các đường tiến quân của Mac Arthur. Lúc đầu quân Mỹ bị tràn ngập bất ngờ nên phải đội lui, nhưng sau khi tăng cường quân số và phương tiện chiến tranh, với “ *Ưu thế hỏa lực - Superiority of Firepower* “, cả trên không lẫn dưới đất,

Mac Arthur ra lệnh phản công. Những cuộc chạm trán của thiết giáp, cấp Sư Đoàn, của hai bên thật là long trời lở đất. Thiết giáp và Thủy quân lục chiến Mỹ cùng đồng minh mạnh hơn, thiện chiến hơn, vũ khí tối tân hơn cho nên sau những trận đánh kinh hồn, đã chặn đứng Chí Nguyên Quân Trung Quốc đông như kiến cỏ. MacArthur lại tiếp tục tiến quân, định xoá sổ luôn Bắc Hàn, bắt chập hàng triệu quân Trung Quốc cuồng tín, thí mạng lẫn xả vào cuộc chiến. Chí nguyên quân

Xe tăng T-34 Bắc Triều Tiên bị tịch thu tại Waegwan

tuy cuồng tín, nhưng không chịu nổi hỏa lực kinh khủng của không quân, bom các loại rải kín mặt đất, pháo binh của Hải và Lục Quân tập trung quét sạch không còn chi sống nổi, thiết giáp dày đặc dẫn đầu cho các Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến Mỹ tiến lên. Kết cục Chí nguyên Quân

Trung Quốc chịu hết nổi, phải bỏ chạy qua biên giới, trở về Mãn Châu. Mac Arthur cho quân tiến chiếm hết lãnh thổ Bắc Hàn rồi vượt sông Yalu và Tumen, truy kích địch quân sang luôn lãnh thổ Trung Quốc để cho... chúng nó biết thế nào là... sức mạnh của Hoa kỳ... Đánh nhau với Hoa Kỳ mà ...sài theo kiểu ... *dàn quân chơi* “ *Trận địa chiến hay chiến tranh quy ước – Conventional war* “ thì cái gì mà chẳng chết, huống chi Tàu cộng hời đó và tên đàn em Bắc Triều Tiên...

Tổng Thống Mỹ Harry S. Truman hoảng hồn , sợ chiến tranh thế giới nổ ra từ chỗ này trong khi Đại Hưng Thần Joseph Stalin ở Điện Cẩm Linh và Hưng Thần Mao –Tse- Tung (*Mao Trạch Đông*) ở Bắc Kinh đang nổi khùng phát điên lên. Thế là Tổng Thống Truman vội vã triệu hồi Tướng Mac Arthur về Hoa Thịnh Đốn “ *để hỏi tội* “... coi như tuyên chiến với Trung Quốc mà không cần lệnh của Tổng Thống kiêm Tổng Tư Lệnh Hải-Lục-Không Quân Hoa Kỳ hay Quốc Hội chi cả.. MacArthur trở về để bị thi hành kỷ luật, nhưng đã được dân chúng Hoa Kỳ chào đón như một vị anh hùng, một Danh Tướng lẫm lừng của thời đại cho nên mọi sự kể như... ” *huê cả làng* “.

Cuộc bàn thảo cho sự đình chiến toàn bộ được bắt đầu ngày 10 -7 – 1952 tại Kaesong, và kéo dài 2 năm 17 ngày. Có những bất đồng quan điểm về việc rút quân, vị trí đôi bên và vấn đề tù binh... Những cuộc bàn luận hoàn toàn tan

vỡ vào tháng 10 năm 1952. Năm 1953, khi phía Hoa Kỳ, Tướng Eisenhower lên làm Tổng Thống và phía Liên Xô, nhà độc tài khét tiếng Joseph Stalin về châu Ông Tổ Karl Marx thì cuộc đình chiến gồm đủ các vấn đề : rút quân, đóng vị trí, trao trả tù binh, vấn đề kiểm soát, và khu vực phi quân sự mới được coi là xong...Đình chiến

-Tù binh Trung Quốc bị lực lượng Mỹ ở phía nam Kotori bắt giữ

Đình chiến đâu đó xong rồi, nhưng Cộng Sản Quốc Tế cũng như Bắc Hàn không bao giờ từ bỏ “ *Học Thuyết Cách Mạng Vô Sản toàn cầu – Doctrine of the Global Proletarian Revolution* “ của Marx và Lenin là : Cách mạng vô sản thế giới phải được hoàn thành triệt để bằng bạo lực – *The Global Proletarian Revolution must be entirely achieved with violence* “. Thế cho nên sau cuộc chiến Nam- Bắc: 1950 -1953, bán đảo Triều Tiên luôn luôn bị đe dọa trước mỗi hiểm họa của một cuộc chiến tranh để thống nhất

Đất Nước phát xuất từ phía Bắc Hàn, được thúc đẩy do ý chí cuồng tín, đầy tham vọng của cộng sản Bắc Hàn, với sự yểm trợ Cộng Sản Quốc Tế. Sau khi Liên Xô và khối Cộng Sản Đông Âu sụp đổ thì lại bị thúc đẩy bởi Ông Thầy Cộng Sản Trung Quốc không lồ bên kia biên giới phía Bắc. Bởi thế cho nên suốt trong thập niên 1990 cũng như về sau mới liên tục xảy ra những vụ tranh chấp trên bán đảo Triều Tiên, một địa điểm được coi như lò thuốc súng, như quả bom nổ chậm, mà là thứ bom nguyên tử hãn hoi, có thể nổ bùng lên bất cứ lúc nào. Những vụ tranh chấp đó mang tính cách “ *Thăm dò lực lượng đối phương* “ để nếu thời cơ thuận lợi kéo đến, biết đâu lại chẳng có một cuộc chiến tranh Triều Tiên thứ 2 nổ ra dưới một hình thức, phạm vi và cường độ khác hẳn so với cuộc chiến Triều Tiên đã xảy ra vào những năm đầu của thập niên 1950.- 1953... mà phần thua thiệt, thất bại nặng nề, khó mà quên nổi đã thuộc về phía Bắc Hàn, kể luôn cả Sư phụ...Tàu cộng nữa...

San Diego, California

Phan Đức Minh